Laki

työttömyysetuuksien rahoituksesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan työttömyysetuuksien rahoituksesta annetun lain (555/1998) 21 a ja 21 b §, 21 c §:n 2 momentti sekä 21 e ja 21 k §,

sellaisina kuin ne ovat, 21 a § laeissa 542/2012, 522/2018 ja 1072/2018, 21 b § ja 21 c §:n 2 momentti laissa 1072/2018, 21 e § laeissa 1653/2015, 522/2018 ja 1072/ 2018 sekä 21 k § laissa 973/2016, ja

muutetaan 21 §, 21 c §:n 1 momentti, 21 d §, 21 g §:n 1 momentti, 21 j § ja 26 §:n 1 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 21 §, 21 c §:n 1 momentti, 21 d § ja 21 g §:n 1 momentti laissa 1072/2018, 21 j § laissa 1653/2015 ja 26 §:n 1 momentti laissa 542/2012, seuraavasti:

21 §

Maksujen määrääminen ja perintä

Työllisyysrahasto määrää työnantajan työttömyysvakuutusmaksun maksettavaksi neljä kertaa vuodessa työnantajaa kuulematta 19 a §:n mukaisen palkkasumman perusteella noudattaen 4 ja 5 momenttia sekä 18 ja 21 d §:ää. Työllisyysrahasto antaa työttömyysvakuutusmaksusta valituskelpoisen päätöksen, josta käy ilmi tulorekisteriin ilmoitettu palkkasumma ja sen perusteella määräytyvä työttömyysvakuutusmaksu.

Työnantaja vastaa palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun suorittamisesta Työllisyysrahastolle. Työllisyysrahasto määrää ja perii työnantajalta palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun 19 a §:n mukaisen palkkasumman perusteella.

Työllisyysrahasto määrittää 1 ja 2 momentissa tarkoitetut palkkasummat työnantajan tulotietojärjestelmästä annetun lain (53/2018) mukaiseen tulorekisteriin, jäljempänä *tulorekisteri*, ilmoittamien tämän lain 19 ja 19 a §:n mukaisten tulotietojen ja muiden ilmoittamien tietojen perusteella. Päätöstä ei tarvitse perustella hallintolaissa (434/2003) säädetyllä tavalla, jos siinä ei poiketa työnantajan tulorekisteriin ilmoittamasta palkkasummasta.

Jos työttömyysvakuutusmaksu on jäänyt määräämättä, Työllisyysrahasto määrää puuttuvan työttömyysvakuutusmaksun maksettavaksi. Päätös on tehtävä kolmen vuoden kuluessa vakuutusvuoden päättymistä seuraavan vuoden alusta.

Työllisyysrahasto voi määrätä työttömyysvakuutusmaksun ennen yritystoiminnassa tapahtunutta järjestelyä vallinneen tilanteen mukaan, jos järjestelyn ilmeisenä tarkoituksena on ollut kiertää työttömyysvakuutusmaksua koskevia säännöksiä. Yritystoiminnassa järjestelyjä tehneen työnantajan on esitettävä selvitys siitä, että järjestelyyn ei ole ryhdytty siinä tarkoituksessa, että yritys vapautuisi työttömyysvakuutusmaksusta. Pyytäessään selvitystä yrityksessä tapahtuneesta järjestelystä Työllisyysrahaston on ilmoitettava työnantajalle, että selvityksen antamatta jättäminen ei estä maksun määräämistä.

21 c §

Työttömyysvakuutusmaksun määrääminen arvioimalla

Työllisyysrahasto voi määrätä 18 §:n mukaisen työnantajan ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun arvioimalla sen estämättä, mitä 21 §:n 1 momentissa säädetään, jos työnantaja ei ole ilmoittanut tulotietojärjestelmästä annetussa laissa tarkoitettuja tulotietoja tulorekisteriin tai jos työnantajan tulorekisteriin ilmoittamat tulotiedot ovat liian pieniä käytettäessä perusteena Työllisyysrahaston 22 tai 22 a §:n perusteella saamia ja Työllisyysrahaston käytössä olevia muita työnantajan palkanmaksua ja muuta toimintaa koskevia tietoja.

— —

21 d §

Maksujen erääntyminen

Työttömyysvakuutusmaksun eräpäivä on 21 päivän kuluttua maksun lähettämisestä.

21 g §

Työttömyysvakuutusmaksujen perintään liittyvä tarkastusoikeus

Työllisyysrahastolla on oikeus tarkastaa työnantajan asiakirjoista 21 §:n 5 momentin, 22 §:n 1 momentin 3 kohdan, 24 §:n 4 momentin ja 24 c §:n mukaisen tietojenantovelvollisuuden piiriin kuuluvien tietojen oikeellisuus.

— —

21 j §

Maksujen ulosottokelpoisuus

Tässä laissa säädetty työttömyysvakuutusmaksu ja 21 i §:n mukainen viivästyskorko ovat suoraan ulosottokelpoisia. Niiden perimisestä säädetään verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa (706/2007).

26 §

Maksujen vanhentuminen

Työnantajan ja palkansaajan oikeus saada takaisin aiheettomasti suoritettu työttömyysvakuutusmaksu vanhentuu viiden vuoden kuluttua työttömyysvakuutusmaksun maksupäivästä tai työntekijän työttömyysvakuutusmaksun pidätyspäivästä, jollei vanhentumista ole sitä ennen katkaistu. Vanhentumisen katkeamisesta säädetään velan vanhentumisesta annetun lain (728/2003) 10 ja 11 §:ssä. Vanhentumisajan katkaisemisesta alkaa kulua uusi viiden vuoden vanhentumisaika.

— —

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2021.

Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 2020

Tasavallan Presidentti

Sauli Niinistö

Sosiaali- ja terveysministeri Aino-Kaisa Pekonen